

γιοι καὶ ἐπισκέπτονται αὐτοὺς κατ' ἔτος ὑπὲρ τὰς 40 χιλιάδας ψυχὰς.

Τῶν προσκυνητῶν τούτων πολλοὶ κάμνουσιν τάξιμον εἰς τὸν ἄγιον νὰ σταθοῦν γυμνοὶ ἐντὸς τῆς λίμνης ἐν καιρῷ χειμῶνος δύο τρεῖς ἢ καὶ περισσοτέρας ὥρας ἄλλοι ν' ἀναβῶσι τοὺς παρακειμένους βράχους περιπατοῦντες ἐπὶ τῶν γονάτων των, καὶ οὐχὶ σπανίως βλέπει τις τὸ αἷμα βέον, ἐν ᾧ αὐτοὶ ἀνέρχονται, ἀναρριχῶνται, καὶ ἄλλοι ἄλλα.

Ἡ τοποθεσία εἶνε ζωγραφικωτάτη, θόθεν καὶ πολλοὶ περιηγηταὶ τὴν ἐπισκέπτονται χάριν τῆς ὕψους των ἢ πρὸς διασκεδᾶσθαι καὶ συνεισφέρειν ὅλην ὀλίγον εἰς τὴν ὀλιγότευσιν τῶν προσκυνητῶν καὶ ἐξακολουθῶν ἔργων τὰ ὅποια οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχουσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἀπ' ἐναντίας εἶνε δυσάρεστα.

Μόνῃ ἡ γνώσις τοῦ Εὐαγγελίου δύναται νὰ καταπαύσῃ τὰς τοιαύτας συνηθείας ὅπου ὑπάρχουσι καὶ νὰ τὰς ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπαναληφθοῦν ὅπου δὲν εἶνε γνωσταί, καὶ εἶνε χρέος παντὸς χριστιανοῦ νὰ συνδράμῃ εἰς τὴν ἐξάπλωσίν του.

Η ΚΙΒΩΤΟΣ.

Ἡ εἰκὼν τοῦ μαρτυρίου, ὅπως καλεῖται εἰς τὴν Παλαιάν Διαθήκην, ἦτο σχήματος τετραγώνου παραλληλογράμμου, ἦγουν ἔχοντος δύο ἐκ τῶν παραλλήλων πλευρῶν μακροτέρας τῶν ἄλλων δύο, καὶ διηγεῖτο εἰς δύο μέρη ἢ χωρίσματα διὰ τινος σκηνῆς, ἢ μεσοτείχου, ὅπως εἶνε σήμερον αἱ ἐκκλησίαι.

Τὸ πρῶτον χωρίσμα, τὸ καὶ μεγαλειότερον, ὠνομά-

ζετο «Ἁγία» τὸ δεύτερον, τὸ ἐνδότερον, «Ἁγία Ἀγίων.»

Εἰς τὸ δεύτερον τοῦτο χωρίσμα εὐρίσκετο ἡ κιβωτός τῆς Διαθήκης, ἣτις ἦτο κατασκευασμένη ἐκ ξύλου καὶ κεχρυσωμένη ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν διὰ χρυσοῦ καθαροῦ (Ἐξοδ. κέ. 10, 11) καὶ ἔφερον ἐπὶ τοῦ σκεπάσματος γύρωθεν στέφανον χρυσοῦν.

Ἐφ' ἐκάστης τῶν μακρῶν πλευρῶν ἦσαν δύο κρίκoi, διὰ τῶν ὁποίων διήρχοντο βάρβδι ξύλιναι κεχρυσωμέναι, αἵτινες ἐχρησίμευον πρὸς εὐκλωτέραν μεταφορὰν αὐτῆς ὑπὸ τῶν ἱερέων (Ἐξοδ. κέ. 12-14).

Τὸ ἄνω μέρος τῆς κιβωτοῦ, τὸ ὁποῖον παρίσταται εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν διὰ τοῦ λευκοῦ χρώματος, ἦτο θρόνος τοῦ οὐρανοῦ βασιλέως καὶ ὠνομάζετο Ἰλαστήριον (Ἐξοδ. κέ. 17) ἦτο δὲ ἐκ χρυσοῦ καθαροῦ.

Εἰς ἕκαστον τῶν ἄλρων τοῦ Ἰλαστηρίου ἵστατο μὲ ἀναπαταμένους πτέρυγας καὶ μὲ τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς τὸ Ἰλαστήριον ἐν χρυσοῦν Χερουβείμ (Ἐξοδ. κέ. 19, 20 — Ε'. Περτ. α. 22). Ὅταν οἱ Ἰσραηλῖται ἐστρατοπέδουν, ὁ Θεὸς ἐν εἰδῇ στήλης νεφελώδους ἐπεκλήθητο ἐπὶ τοῦ Ἰλαστηρίου μεταξὺ τῶν δύο Χερουβείμ.

Ἡ κιβωτός περιεῖχε τὰς δύο πλάκας τῆς Διαθήκης, τὸ βιβλίον τοῦ Νόμου (τοῦ μωσαϊκοῦ) τὴν βάρβδον τοῦ Ἀαρὼν καὶ τὴν στάμνον τὴν περιέχουσαν τὸ μάννα.

Εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἀγίων ὑπῆρχεν ἐν καὶ μόνον φῶς, τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν ἀφίνετο νὰ σθῆται καὶ τὸ ὁποῖον παρίστα τὴν Θεϊάν Μεγαλειότητα.

Οὐδαὶς ἕτερος τῶν ἀνθρώπων ἐπετρέπετο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἀγίων εἰμὴ ὁ Μέγας Ἀρχιερεὺς, ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἵνα προσφέρῃ Ἰλαστήριον θυσιαν ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἁμαρτημάτων.

Ὅταν ἡ στήλη τῆς νεφέλης ὑψώνατο ὁ μέγας ἀρχιερεὺς ἐκάλυπτε τὸ Ἰλαστήριον, οἱ δὲ Λευῖται ἐτήκωναν τὴν κιβωτὸν εἰς τοὺς ὥμους των καὶ προεπορεύοντο.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ τὸν Μέγαν ἀρχιερέα εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἀγίων προσευχόμενον.

Ο ΕΥΛΙΝΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ.

Ὁ λαὸς τῆς Ἀμερικῆς εἶνε λαὸς περίεργος εἰς πολλὰ πράγματα καὶ κάμνει πολλὰ, τὰ ὅποια εἰς ἡμᾶς τοὺς Εὐρωπαίους φαίνονται πολὺ παράξενα καὶ πολυλάκις ἀπίστευτα.

Καπνοπώλης τις ἐν τῇ πόλει Νέξ Ὑόρκη ὅπως ἐλκύνῃ τοὺς διαβάτας εἰς τὸ καπνοπωλεσιὸν του ἀπε-

φάσις νά κατασκευάσῃ ἄγαλμα ξύλινον παριστάνον τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀμερικῆς Ὁδοῦσα Γράντ.

Κατὰ τὴν πρὶν τὸ στήσῃ ἐξώθεν τοῦ καπνοπωλείου συνέβη νά ἐπισκεφθῇ τὴν Νέαν Ὑόρκην ὁ Πρόεδρος Γράντ. Εὐθὺς ἀφ' οὗ ἐπληροφορήθη τοῦτο ὁ καπνοπώλης μεταβαίνει εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ὅπου κατέλυεν ὁ Πρόεδρος καὶ παρουσιασθεὶς ὡμίλησεν ὡς ἐφεξῆς. «Κύριε Πρόεδρε! ἔχω κατασκευάσει ἐν ἄγαλμα ξύλινον παριστάνον τὴν ἐξοχήν σου. Εἶνε ἤδη τελειωμένον καὶ ἐσκόπευα νά τὸ στήσω ἐξώθεν τοῦ καπνοπωλείου μου κρατοῦν σιγάρον, ἀλλ' ἐμποδίστην μαθὼν τὴν ἀφίξιν σου εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἤλθα νά σὲ παρακαλέσω νά μοὶ κάμῃς τὴν χάριν νά τὸ ἴδῃς καὶ νά γνωμοδοτήσῃς· ἀν τῷ ὄντι σὲ ἡμιιάζει, διότι δὲν ἐπιθυμῶ νά εἴπῃ ὁ κόσμος ὅτι δὲν εἶνε πιστὴ παράστασις τοῦ Προέδρου τῆς Πατρίδος μου.»

— Ὁ Πρόεδρος ἐμειδιάσεν ἀκούσας τὴν παράκλησιν καὶ τῷ ὑπεσχέθη νά τὸν εὐχαριστήσῃ. Πιστῶς δὲ εἰς τὴν ὑπόσχεσίν του, τὴν ὠρισμένην ὥραν με-

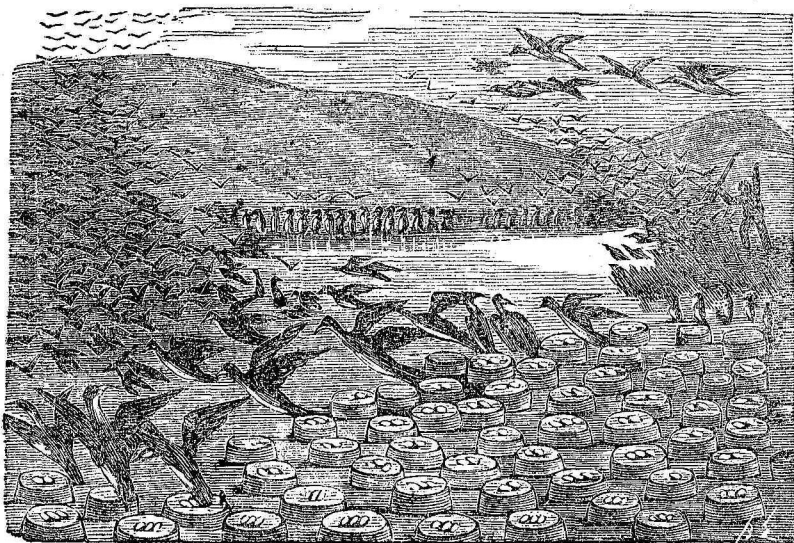
τέβη εἰς τὸ ὠρισμένον μέρος, ὅπου τὸν περιέμενον πολλοὶ καὶ μετὰ πολλῆς ἀφελείας καὶ χαριεντισμοῦ ἐκήρυξε τὸ ἄγαλμα πανόμοιον τῷ πρωτοτύπῳ καὶ σφίγγας τὴν χεῖρα τοῦ καπνοπώλου καὶ εὐχρηθεὶς αὐτῷ καλὰ κέρδη, ἀνεχώρησε συνοδευθεὶς ὑπὸ τοῦ παραμένοντος ὄχλου, ὅστις ἐκραύγαζεν ἀδιακύπως ζήτω, ζήτω. Οὕτως ἐτετέθη εὐθὺς ἐξώθεν τοῦ καπνοπωλείου, καὶ σύρει τὴν περιέργειαν πάντων!

Τοιαύτη ἀπαίτησις ἀπὸ ὑπήκουον πρὸς βασιλέα θὰ ἐθεωρεῖτο ἐγκλημα, ἢ τοῦλάχιστον μωρία καὶ ἡ πρᾶξις τοῦ παράνομου καὶ τιμωρητέα εἰς οἵονδήποτε βασιλευόμενον Κράτος τοῦ κόσμου· ἀλλ' ἐν Ἀμερικῇ, ὅπου βασιλεύει ἡ ἐλευθερία ἡνωμένη μετ' εὐλικρινείας καὶ τὸ βαθὺ σέβας πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς νόμους, τὸ τοιοῦτον θεωρεῖται ὡς ἐν τῶν συνηθεστάτων συμβεβηκότων τῆς ζωῆς.

ΦΩΛΕΑΙ ΚΟΡΜΟΡΑΝΤΩΝ.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ κοπάδια καὶ φωλεὰς κορμοραντῶν, εἴτε εἰδους τινὸς θαλασσίων πτηνῶν, τὰ ὅποια ἐνδιαιτῶνται κατὰ μυριάδας ἐπὶ τῆς νήσου τῆς Ἀγίας Μαγδαληνῆς, ἥτις κεῖται εἰς τὸν Μεγαλλανικὸν πορθμὸν εἰς τὰ νότια παράλια τῆς νοτίου Ἀμερικῆς.

Τὸ περίεργον μὲ τὰ πτηνὰ ταῦτα εἶνε ὅτι κατασκευάζουσιν τὰς φωλεὰς των ἐκ λάσπης ἐν εἴδει

κώνου τεταγμένου καὶ τὸσον κανονικῶς, ὥστε νομίζει τις ὅτι κατασκευάσθησαν ὑπὸ ἀνθρωπίνης χειρὸς.

Ἐκάστη φωλεὰ περιέχει δύο ὡς τρία ψᾶ καὶ τὸ ἄνω μέρος τῆς εἶνε τὸσον μεγάλον, ὥστε καλύπτεται ἐντελῶς ὑπὸ τοῦ σώματος τοῦ πτηνοῦ ὅταν κλωσῇ τὰ ψᾶ. Ἡ πρόνοια αὕτη εἶνε ἀναγκαία εἰς τὸ κλῖμα ἐκεῖνο, ὅπου αἱ βροχαὶ εἶνε συνεχεῖς καὶ βαγδαῖται, καὶ ἡδύναντο νά ἐμποδίσουν τὴν ἐκκόλαψιν τῶν ψῶν.

Ἡ ἐμφάνισις ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἐκείνης νήσου κατατρομάζει τὰ ἀθῶα ἐκεῖνα πτηνὰ καὶ τὰ ἀναγκάζει νά ἐγκαταλείψωσι τὰς φωλεὰς των, ὅπως διαφύγωσι τὸν κίνδυνον.

Ὁλόκληρος ἡ νῆσος καλύπτεται ὑπὸ βαθέας στρώ-

ματος κόπρου τῶν πτηνῶν τούτων, τὴν ὁποίαν τὰ πλοῖα μεταφέρουσιν εἰς Ἀμερικὴν καὶ Εὐρώπην καὶ τὴν πωλοῦσιν εἰς τοὺς γεωργοὺς. Εἶνε ἀξιόλογον μέσον παχύνσεως τῆς γῆς καὶ καρποφορίας.

«Διὰ τί δὲν θμύνεις; ὅλα τὰ ἄλλα παῖδιά κάμνουνσι τοῦτο,» ἔλεγε μικρὸν τι παιδίον πρὸς ἐν ἄλλο.

«Καλλίτερα ἔχω νά μοῦ κοπῇ ἡ γλῶσσα παρὰ νά θμώσω» ἀπεκρίθη θαρραλέως ὁ μικρὸς ἐρωτώμενος παῖς. «Ὁ Θεὸς εἶνε ὁ ἐπουράνιος Πατὴρ μου καὶ διὰ τοῦτο ποτὲ δὲν θὰ μὲ ἀκούσῃς ν' ἀναφέρω τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς μου ἐπὶ ματαίῳ.»